PATEIKĖ
Irmgard

ON
2015-09-09

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Prarasto pasaulio ilgesys

Ieškant galimybių evangelizaciniam darbui su vaikais ir jaunimu. Kritinė analizė, kuria siekiama rasti teigiamus evangelizacijos metodus!

Jėzus ir moteris prie Jokūbo šulinio

Iš išorinio troškulio gerti vandens tarp Jėzaus ir moters užsimezga pokalbis apie gyvenimo troškulį – apie giliai jos širdyje glūdinčius troškimus. Pokalbis, taip sakant, vyksta dviem skirtingais lygmenimis:

Jėzus moteriai pažada gyvąjį vandenį. Taip tais laikais vadintas šaltinio vanduo – tekantis, šviežias vanduo, priešingai nei stovintis vanduo, semiamas iš cisternų. „Būtų gerai“, – galvoja moteris, – „jei būtų toks vanduo, kuris numalšintų troškulį taip, kad jis niekada nebegrįžtų. Būtų gerai, jei nereikėtų kasdien eiti visą tą kelią atgal, kad atsinešti vandens.“

Moteris suvokia savo troškulį

Moteris suvokia savo troškimus: susitikusi su Jėzumi, samarietė pereina nuo fizinio troškulio prie dvasinio troškulio, nuo prašymo „Duok man vandens!“ prie prašymo „Atvesk čia savo vyrą!“ Jėzus neapsiriboja paviršiumi, jis kreipiasi į giliausius šios moters troškimus. Mes nežinome šios moters troškimų. Galbūt tai buvo artumo troškimas, arba nepriklausomybės, arba pripažinimo ir priėmimo, arba nepriklausomybės ir orumo.

Jėzus suprato ir rimtai atsižvelgė į moters poreikius bei norus. Jis žinojo apie jos giliausius troškimus ir ilgesį. Nėra nieko blogo, jei mes atidžiai stebime, kas šiandien kamuoja žmones, kokie yra jų giliausi troškimai, kad galėtume juos pasitikti ten, kur jie yra. Jėzus matė gilų žmonių poreikį ir buvo jo sujaudintas, jis netgi pravirko. Žmonės iš esmės yra sukurti santykiams. Mes esame sukurti garbinti Dievą ir bendrauti su Juo. Žmogus trokšta garbinti Dievą ir bendrauti su Juo! Dievas įdėjo šį troškimą į mus, kai sukūrė žmogų.

Problema: „pasiklydęs pasaulis“

Pasiklydęs žmogus netiki šiuo Dievu. Todėl jis negali ir garbinti Dievo. Tai jo viduje atveria gilią beprasmybės duobę, kurią jis desperatiškai stengiasi užpildyti.

Kadangi jis netiki Dievu, jam reikia kitų dalykų, kuriuos galėtų garbinti. O šiuolaikinė visuomenė jau turi paruoštą sprendimą: savirealizaciją.

Kadangi jų akyse Dievo nebėra, tą funkciją perima žmogaus ego. „Jei nebegaliu tikėti niekuo išoriniu, tiesiog tikėsiu savimi.“ „Išgelbėjimas yra manyje pačiame. Tiesiog turiu jį rasti.“ „Daryk, ką nori, jei tik tai tau tinka.“ „Suvok savo tikslus ir daryk viską, kad juos pasiektum!“ Šie ir panašūs šūkiai yra šiuolaikinės visuomenės kovos šūksniai. Šiame procese viskas, kas trukdo siekti šio tikslo, yra nustumta į šalį.

- **Mobilumas**
  Kaip individas, noriu visada būti laisvas spręsti, kada ir kur judėti, nesikreipdamas į kitus. Būti mobiliam reiškia būti nepriklausomam. „Mano automobilis ir aš“ – toks yra šūkis. Šiuolaikinis žmogus – tai vienišas asmuo, gyvenantis užrakintoje skardinėje. Vidutinis pilietis per metus šešiasdešimt valandų praleidžia vienas stovėdamas prie raudono šviesoforo eismo spūstyse.
- **Be vaikų**
  Aš nenoriu vaikų, nes jie galėtų pakenkti mano asmeninei karjerai ir tikslams. Šeima jau nebėra darbo ar tarnystės bendruomenė, o emocinė bendruomenė. Vos tik ištikus pirmajam emociniam sukrėtimui, santuokos laivas pasvyra, o išsiskyrimas tampa neišvengiamas. Ten, kur asmeninė laimė yra svarbesnė už visos šeimos laimę, konfliktai beveik neišvengiami.
- **Man tai tiesa**
  Bendrųjų tiesų nebėra. Tiesa yra tai, kas man šiuo metu tinka ir verčia mane judėti į priekį.
- **„Noriu visko...“**
  Nesėkmės ir kantrybės nebėra. Noriu visko ir noriu to būtent tada ir taip, kaip noriu.

Mūsų visuomenė jau seniai prisitaikė prie to, kad individo interesai yra iškelti aukščiau už bendruomenės interesus. Individai turi visas teises ir gali patys kurti savo gyvenimą, o visuomenė atlieka tik tarno funkciją. Paslaugų visuomenė klesti.

Pluralizmas

Tačiau jei kiekvienas yra savo paties dievas ir pats nustato savo tiesą, nebėra vienos tiesos. Tada turime daug skirtingų tiesų, kurios egzistuoja viena šalia kitos nepriklausomai viena nuo kitos. Pagrindinis įsitikinimas, kad skirtingi požiūriai ir gyvenimo apraiškos turėtų būti vienodai pripažįstami kaip teisingi, vadinamas pluralizmu.

Gyvenimo pliuralizmas vadinamas pliuralizmu

Klientų individualūs norai lemia rinkodarą. Kolektyvas pasitraukė, tegyvuoja individas. „Levi's“ parduotuvėje galiu rinktis iš 8448 skirtingų džinsų stilių, kirpimų ir dydžių derinių, o mano kompiuteris pritaikytas pagal mano pageidavimus. Ten, kur anksčiau lentynose stovėdavo viena dantų pasta, dabar yra lentynos, perpildytos dešimtimis prekinių ženklų produktų – kiekvienas turėtų turėti savo pastą. Prekybos centras tapo modernumo šventove. Mes jau seniai pripratome prie prekybos centrų siūlomos įvairovės.

Šios pasiūlos įvairovės neigiamas aspektas – priverstinis pasirinkimas. Pasirinkimas jau nebėra tik primesta elgesio forma, jis seniai tapo mąstymo ir gyvenimo būdu. Šiandien per savaitę priimame daugiau sprendimų nei mūsų protėviai per visą savo gyvenimą. Jau atsikėlusi turiu nuspręsti, kokius drabužius noriu vilktis (senais laikais buvo tik darbo dienų drabužiai ir sekmadieninė suknelė). Po to kyla klausimas, kokį „müsli mišinį“ valgysiu pusryčiams ir ką prie jo gersiu. Kokius vaisius pasiimti užkandžiui?

Pasirinkimo kančia

Kai einu apsipirkti, turiu vis daugiau laiko praleisti apžiūrinėdama prekes, kad padaryčiau teisingą pasirinkimą. Visa tai užima laiko. Dėl to prekės tampa svarbesnės nei anksčiau. Jos patenka į mūsų

gyvenimo centrą.

Tačiau problema nebūtinai yra prekių įvairovė mūsų prekybos centruose, bet siūlomų pasaulėžiūrų įvairovė ir su ja susijusi dezorientacija. O jei pasirinksiu ne tą daiktą? Nuolat rinkdamiesi prarandame saugumą – juk galiu pasirinkti ne tą daiktą! Todėl ieškome saugumo.

Tendencijų tyrinėtojai kalba apie „kokonavimąsi“ – ego pasitraukimą į kokoną, į pačių susikurtą izoliaciją. Savo keturios sienos laikomos individualumo tvirtove. O jei vis dėlto tenka išeiti į lauką, turiu savo „Discman“. Taigi visur esu vienas su savimi ir savo pasauliu, izoliuotas ausinių. Šio „kokoninio“ gyvenimo fonas – didėjanti baimė dėl netikėtumų ir daugiakultūrio pasaulio, taip pat nuolatinis jausmas, kad viskas mane užvaldo. Mes vėl norime saugumo šiame pasaulyje.

Saugumo bumas pastebimas visur:

- Privačios stebėjimo paslaugos klesti
- Automobiliuose įrengtos oro pagalvės, ABS, šoninės apsaugos sistemos...
- Kompiuteriuose įdiegtos ugniasienės ir antivirusinės programos
- Karai vyksta saugumo vardan
- Asmeninė stebėsena naudojant kameras
- Prezervatyvai lytinių santykių metu
- Beveik nė vienos durų naktį nepaliekama neužrakintų

Šiame individualistiniame, pliuralistiniame pasaulyje mes ieškome atramos. Viena iš pastarųjų dešimtmečių madingų ligų ir individualizacijos pasekmių yra „ego“ praradimas, vadinamieji „ribiniai atvejai“. Žmonės, sergantys šia psichine liga, prarado savo asmenybę, gyvena tik tam tikruose vaidmenyse. Šie žmonės nebežino, kas jie iš tikrųjų yra. Žmogus yra neramus, nes nuolat ieško savo tapatybės. Vėl atsiranda poreikis prasmės ir saugumo. Žmogus ieško šilumos, artumo, saugumo, meilės, ramybės, „lizdo“. Jis vėl uždega žvakes, įsikniaubia po antklode.

Daugelis suprato, kad troškimai, susiję su savirealizacija, galiausiai negali būti patenkinti. Jie suvokė, kad savo būties išpildymą reikia ieškoti už savęs ribų. Tačiau kadangi jie vis dar nenori tikėti Dievu, atsakymas turi būti meilė santykiuose su kitais.

Saugumo paieškos.

Mes ieškome šilumos ir saugumo. Norime vėl svajoti, įsikurti pūkuotame fantazijų pasaulyje. Berniukų grupės savo romantiškose baladėse dainuoja apie autentiškumo, meilės, saugumo ir gilaus buvimo patyrimo ilgesį. Dauguma paauglių yra jautrūs ir tai sako nuoširdžiai. Jie giliai trokšta šilumos ir draugų. Jie ieško tikrų santykių.

Individualizmas grupėje

Tačiau ir čia įsigalėjo individualizmas. Nebėra visuotinių normų, kaip turėtų atrodyti tokie santykiai. Visuomenėje pripažįstami nesusituokusių, ikisantuokinio, santuokinio ar posantuokinio gyvenimo būdai. Ir čia taip pat galioja posakis: „Turiu gauti tai, už ką sumokėjau! Geras yra tas, kas mane patenkina!“ Gilūs santykiai painiojami su paviršutinišku seksu. Tendencija aiškiai krypsta į seksą be meilės, seksą be pasekmių ir be atsakomybės. Prostitucija yra socialiai integruota.

Tačiau žmonės trokšta daugiau nei trumpalaikio pasitenkinimo. Ištikimybė ir sąžiningumas vėl tampa svarbiausiais prioritetais daugumos jaunų žmonių gyvenime. Pastaruoju metu netgi kalbama apie naują jaunimo skaistybę. Žmonės vėl laukia vyro – moters – visam gyvenimui. Santuoka taip pat vėl grįžta į normalią vėžę, kartu su šeima. 65 % visų jaunų žmonių laiko santuoką idealiu gyvenimo būdu. Žmonės trokšta laimės ir saugumo ir yra pavargę gyventi be santykių. Tuo pačiu metu pastebi, kad žmonės tave nuolat nuvilia ir kad tavo troškimai galiausiai niekada nėra patenkinti.

Todėl bandome užpildyti prasmės tuštumą savo gyvenime kitais dalykais.

Materializmas

Tikėjimas pinigų ir nuosavybės galia apibrėžia mūsų vakarietišką kultūrą. Mes apibrėžiame save pagal tai, ką turime. Reklama nori mus įtikinti, kad laisvę ir laimę galime patirti tik turėdami tam tikrus produktus. Tapome žinovais. Pamiršome, kaip apsieiti be jų. Nebepajėgiame savęs apriboti. Ir jau nebe norime to daryti. Kodėl turėtume? Jei neturite pakankamai pinigų, galite išsinuomoti arba gyventi kreditu!

Turime nusipirkti rojaus laimę žemėje

Turime kartu nusipirkti rojaus laimę žemėje, nes nebetikime rojumi danguje. Tas pats pasakytina ir apie mūsų priklausomybę nuo patirčių. Šiuolaikinis žmogus patiria milžinišką laiko spaudimą, kad nieko nepraleistų. Juk gali būti, kad būtent ta patirtis, kurią praleidome, būtų atnešusi tikrą pasitenkinimą.

Taigi bėgame iš vieno nuotykių parko į kitą. Nuo šuolių su guma iki kanjoningo – visada siekdami patenkinti savo troškimus. Turime vis daugiau laisvo laiko, bet vis mažiau laiko gyventi. Mūsų troškimai išaugo milžiniškai. Norime visko, ir norime to dabar. Mums trūksta laiko, nes nebeturime amžinybės. Viską reikia pasiekti per šį vienintelį trumpą gyvenimą, nes pomirtinio gyvenimo nebėra. Gyvenimo prasmė nebepriklauso nuo tradicijų ar tikėjimų perėmimo, o nuo asmeninės realybės patirties. Gyvenimas tampa „patyrimu“. Tik tai, ką matau, jaučiu ir patiriu, yra tiesa. Mūsų visuomenė tapo patirties visuomene.

Šiandien daugelis malonumų siekiančių patirties ieškotojų supranta, kad kiekviena patirtis neatsiejama nuo nusivylimo rizikos. Patirtys teikia tik dalinį pasitenkinimą.

Mes ir toliau ieškome prasmės, stabilios bendruomenės ir moralinių normų. Religija tenkina šiuos poreikius, todėl jos populiarumas auga. Tačiau jos forma yra neįprastai nauja. Vėlgi, daugelis susikuria savo pačių religiją, tarsi būtų prekybos centre. Kadangi vis dar nenorime tikėti Dievu, išgelbėjimo patirties ieškome kitur. Iš visur mums žadama naujų ir senų prasmės šaltinių. Sektai ir radikalūs fundamentalistai siūlo tvirtas tvirtoves su paprastais atsakymais ir vėl tampa paklausūs. Kūno kultas, ezoterika, gregoriškasis giedojimas, raganos, kūno patirtys (aerobika, autogeninis treniravimas, taiči, joga...), rytų religijos (Rytų religijų filosofija artima postmodernizmui. Objektyvios tiesos taip pat neigiamos induizme ir budizme), tampa vis populiaresnės. Net krikščioniška religija vėl tinka individui. Tačiau ji neturi kelti visuotinių pretenzijų visiems. Kas yra Dievas, nusprendžia žmogus.

Tačiau tai vėl palieka mus be visuotinai galiojančių normų ir vertybių. Iš esmės mes tiesiog išradome religinę individualizmo išraišką. Žmogus anksčiau ar vėliau supranta, kad tai nenumalšina jo vidinio troškulio.

Grįžkime prie Jėzaus...

Kokių gilių troškimų turėjo moteris prie Jokūbo šulinio? Jos turėtų vyrų skaičius daug ką pasako – ir vis dėlto mes nežinome tiksliai. Turime atidžiai klausytis, kas jaudina žmones, kokie yra jų giliausi troškimai ir ilgesiai. Šie troškimai yra galimybės – jie siūlo mums ryšio taškus.

Jėzus neapsiribojo vien troškimais

Jis atsidavė ištroškusiai moteriai. Tai moteriai, kurios troškimo gyventi neįmanoma patenkinti: „Bet kas gers vandenį, kurį Aš jam duosiu, tas niekada nebetroškės; o vanduo, kurį Aš jam duosiu, taps jo viduje šaltiniu, trykštančiu į amžinąjį gyvenimą.“

Jis suteikia jai naują perspektyvą, ir taip ji išmoksta siekti gyvojo vandens, dėl kurio jai nebereikės vėl ir vėl trokšti. Tie, kurie ateina pas Jį, taip pat sužino, kad jų troškulys gali būti numalšintas, kad jiems nebereikia pigesnio pakaitalo. Susitikimas su Jėzumi perkelia mus nuo to, ko, mūsų manymu, mums reikia, prie to, ko mums iš tikrųjų reikia.

Tai yra bet kokios „Ameisli“, „Jungschar“ ar paauglių programos galutinis tikslas.

Būtent dėl to mes gyvename: visi Šveicarijos vaikai ir jaunuoliai turėtų turėti galimybę išgirsti Evangeliją taip, kad galėtų apsispręsti už Jėzų ir augti kaip jo mokiniai.

Mes galime ir turėtume susitikti su žmonėmis ten, kur jie yra (žr. taip pat Apaštalų darbus 17, kur Paulius Atėnuose pagonišką aukurą panaudojo kaip progą skelbti Evangeliją), nesvarbu, ar jie kovoja su kaltės jausmu, yra išsekę, apgauti ar nusivylę. Tada galime nukreipti jų troškimus tinkama linkme, kaip ir moters prie Jokūbo šulinio atveju, ir paskelbti jiems gerąją naujieną, kad jų troškimai bus patenkinti, jei jie atgailaus ir atsivers prie Viešpaties Jėzaus.

Atsivertimas

Kaip Jėzus tai padarė?

Jis kreipėsi į moterį. Jis įveikė visas socialines ir kultūrines kliūtis (žydui nebuvo leidžiama viešai kreiptis į moterį – juo labiau į samarietę).

- Jis rimtai atsižvelgė į moters troškimus. Jis atidžiai klausėsi ir stengėsi ją suprasti.
- Jis nukreipė moterį nuo paviršutiniškų troškimų prie esminių troškimų. Jis padėjo moteriai suvokti savo nuodėmes ir palietė skaudžią jos gyvenimo vietą.
- Jis aukoja save. Jis parodo jai tikrąjį kelią į gyvąjį vandenį – save patį!
- Mūsų vaikai ir jaunuoliai trokšta šio vandens – kokia didžiulė privilegija mums, kad galime jiems tai pasiūlyti Jėzuje. Kaip pasinaudosime šia galimybe?

Knygų rekomendacijos

Stephan Holthaus: *„Trends 2000. Laiko dvasia ir krikščionys“*

Stephan Holthaus: *„Operacija ateitis. Būti krikščioniu naujajame tūkstantmetyje“*

Josh McDowell ir kt.: *„Faith without Values“* („Tikėjimas be vertybių“) . (Krikščioniškosios jaunimo analizė)

„Youth 2002“. 14-asis „Shell“ jaunimo tyrimas.

Biblija (aktuali socialinė analizė, įskaitant atsakymus)

YoungstarsWiki.org

Šaltinio nuorodos:
Autorius: Adrian Jaggi

Turinys, viršelis, autorinės teisės:

www.besj.ch

Weitere Informationen

Kategorijos
Vadovavimas ir pedagogika

Žymos
Evangelizacija
Darbas su vaikais ir jaunimu
Analizė
Metodika
Galimybės

Dalyvių skaičius
Duomenų nėra.

Biblija
Tema:

Trukmė
Duomenų nėra.

Medžiaga
Daug darbo

Failų atsisiuntimas
Galima atsisiųsti failą

KI Generierter Inhalt
Turinys
Kategorijos
Žymos
Dalyvių skaičius
Biblija
Trukmė
Medžiaga

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/lt/wiki/art/prarasto-pasaulio-ilgesys